

L'acte independentista unitari reclama determinació i generositat Joel Joan, Alfons López Tena, Joan Carretero, Joan Laporta, Josep Guia, Francesc Ribera 'Titot' i Oriol Junqueras, protagonistes d'un acte que congrega més de mil assistents a Sabadell

Amb el lema 'Acte d'estat' i amb el reclam d'algunes de les primeres figures de l'independentisme, el teatre municipal de Sabadell va resultar petit per a acollir el miler llarg d'assistents d'un acte que reunia sensibilitats de l'independentisme diverses. Les intervencions de Joel Joan, López Tena, Carretero, Laporta, Guia, 'Titot' i Junqueras van arrencar els aplaudiments constants d'un públic enfervorit que volia veure i sentir directament com aquestes figures compartien escenari i missatge.

Un dels moments culminants va ser la intervenció enregistrada de Joan Laporta, una de les més aplaudides de totes. Però l'acte havia començat amb la projecció d'un curt-metratge de ficció, en què es veien els moments culminants del discurs de l'estat de la nació pel govern de l'estat català. Tot seguit, Joel Joan va fer-ne la presentació; i entre més coses, va dir: 'Els catalans ens anem demostrant que podem ser un estat, si volem.' Així mateix, es va declarar convençut que l'Europa democràtica era la garantia de la viabilitat de la independència. Les referències constant que va fer a les consultes d'Arenys, el 13-D i del 28-F, es van repetir després en totes les intervencions.

Intervencions de López Tena i Joan Carretero

El primer parlament pròpiament dit va ser el del notari Alfons López Tena, per qui 'la millor manera de començar a ser un estat és exercint d'estat', com ha anat fent el poble de Catalunya aquests últims mesos. Convençut que 'ara és l'hora del vot, de la paraula, i de l'argument', va acabar la intervenció amb un record especial per a tots els voluntaris que han treballat intensament i desinteressadament per fer possibles les consultes sobre la independència.

El següent a pujar a l'escenari va ser el president de Reagrupament, Joan Carretero. 'Tenim un greu problema a les institucions que representen la sobirania, perquè no hi ha ningú que defensi la proclamació de l'estat català', va dir. Segons que va dir, és necessari que una força política amb l'objectiu de la proclamació de la independència entri amb prou força per a ser determinant al parlament en les pròximes eleccions. I va reblar: 'No podem passar la vida dient que no, perquè així no aconseguirem pas de tenir un país lliure.'

Projecció d'un missatge de vídeo de Joan Laporta

La projecció del vídeo amb la intervenció de Joan Laporta va arrencar un aplaudiment ja de bon principi. Laporta va fer una crida a treballar de valent per la sobirania total de Catalunya i va encoratjar a difondre amb fermesa els avantatges d'un estat català que administri els propis recursos. Laporta va cridar a 'defensar els drets i les llibertats de la nació catalana perquè és la lluita més noble, romàntica i legítima que pot fer un poble'.

Tan bon punt es van apagar els llums de la projecció del president blau-grana, Francesc Ribera 'Titot' va aparèixer a l'escenari acompanyat de tres músics per cantar una cançó sobre els sentiments dels independentistes. L'actuació de Ribera va ser emotiva i va rebre un aplaudiment categòric de tot el públic assistent.

La importància d'incorporar el sud de la nació

A continuació, va ser Josep Guia, l'històric dirigent del PSAN, qui va explicar que la seva funció a l'acte era de 'transmetre la importància d'incorporar sempre a la nostra nació el País Valencià'. Guia va fer referència a les aportacions del sud a la cultura i al pensament català i va esgronar les figures més importants, referents de tota la nació. Va fer notar al públic assistent que dos dels quatre oradors de l'acte eren catalans del País Valencià, i va aconsellar a tothom: 'Poseu un valencià o una valenciana en la vostra vida.'

Junqueras adverteix dels perills dels qui es venen i cedeixen

El responsable de cloure les intervencions i l'acte va ser l'eurodiputat d'ERC, Oriol Junqueras, que va fer el discurs més llarg i més crític del vespre. D'entrada, va reclamar 'realisme' i plena consciència de les pròpies forces i del llarg camí que manca per arribar a la independència. Va demanar que totes les forces i projectes independentistes actuessin amb generositat i reconeixent la bona feina i les aportacions dels altres, bo i advertint del 'perill que molts dels nostres es venguin o es retirin i cedeixin a l'enemic'. I va tancar la intervenció amb una proclama ben diàfana: 'Hem de veure clar que la independència no es demana ni es pacta, sinó que es proclama i es defensa.'

Els crits d'independència que havien ambientat el principi de la vetllada van tornar a ressonar entre les quatre parets del teatre on es feia l'acte. Tots els assistents van aplaudir, a peu dret, l'exercici d'unitat i de generositat que aquests set actius de l'independentisme havien representat. A la sortida, les converses reflectien la il·lusió per la determinació demostrada a la sala i un cert exorcisme de la por de la divisió i de les baralles atàviques de l'independentisme.

4 març 2010